

Hayat

— sulenur--sun · 27 Eylül 2009

Hayat bir oyun mu acaba. Bazen çok üzüleceğimiz şeyler vardır. Bazen ise çok sevineceğimiz. Ama biliriz ki bunların arkasında hep hayır vardır. Aslında biz zaten bi oyun içinde değil miyiz? Evcilik oyunu gibi bişey annemiz anne, babamız baba, bizler ise çocuk rolünü alırız. Kimimiz fakir kimimiz zengin. Dünyada iyiler kadar kötüler de vardır.

Ama biliriz ki beş kişilik ailede bile en az iki kişi merhametlidir. Gerçekten de dünya bir oyun sahnesi ve biz bu sahnennin oyuncularını gibiyiz. Aslında ben doktor olmak istiyoruz ama belkide olamayacağız. Babam ise çok çalışırsan inşallah olursun diyor.

Aslında herkes biliyor her şey çalışarak oluyor. Mesela oyun oynarken bile çalışmamız lazım. Biz isteriz ki hayat çok kolay olsun hep ayağımız altında oluruz. Ama bir gün görürüz çok büyük bi boşluktayız yani ölüyüz ve yaptığımız her şeyin hesabını en ince ayrıntısına kadar veririz.

Evet benim annem Kuran Kursu Hacası ama ben hala bilmiyorum ya da anlayamıyorum ölüm ne, biz niye varız, niye ölücez. Belki de herkesin kafasında bu sorulardan biri vardır ya da sadece ben düşünüyorum.

Neyse hayat konusuna geri dönelim, ben hayatımı seviyorum; babam var, annem var, kardeşlerim var sonra amcalarım, teyzelerim ninelerim, dedelerim, dayılarım yengelerim var. En önemlisi ailem var ve ben çok mutluyum. Her geçen gün anlıyorum sevgiyi hayatın önemini yaşamayı ve bunu doğru değerlendirmeyi.

Hiç düşündünüz mü yemek yerken, rahat yatağınızda yatarken dışarıda aç susuz gezen kişileri ya da sokakta gece buz gibi ve sert yerde yatanları özellikle de çocukları? Tamam belki bir kısmı Sosyal Hizmetler tarafından bakılıyor; ama daha bir sürü çocuk dışarıda en azından birine yardım etsek onlardan birinin yüzü gülecek.

Hayat bizim için ne kadar keyifliyse o kadar onlara keyifsiz. Oysa biz ne zaman istediğimiz olmasa bencillik yapıp küser ağlarız ama bilmeyiz ki dışarıda sadece bir tane elbisesi olan ve oda yırtık olan birçok kişi var.

İşte hayat böyle kimine güler, kimine dönüp bakmaz ve bu yazı sadece bana aittir.